

PARLEM ?

Nº 3

L'HOME ES "CAPAÇ" DE DEU

Mirem el què diu el "Catecisme de l'Església Catòlica" sobre Déu i l'home.

"El desig de Déu és inscrit en el cor de l'home, ja que l'home ha estat creat per Déu i per a Déu. Déu no para d'atreure l'home cap a ell, i només en Déu podrà trobar l'home la veritat i la felicitat que desitja constantment.

L'aspecte més sublim de la dignitat humana el trobem en aquesta vocació de l'home a comunicar-se en Déu. Aquesta invitació que Déu adreça a l'home de dialogar amb ell, comença amb l'existència humana. Si l'home existeix, és perquè Déu l'ha creat per amor i per amor no para de donar-li l'ésser. I l'home només viu plenament segons la veritat, reconeixent lliurement aquest amor i abandonant-se al seu Creador.

*Enllà de la seva història, fins el dia d'avui els homes han donat expressió de moltes maneres a aquesta recerca de Déu per mitjà de les creences i dels comportaments religiosos (oracions, sacrificis, cultes, meditacions, etc.). Malgrat les ambigüitats que puguin comportar, aquestes formes d'expressió són tan universals que ens permeten de dir que l'home es un **ésser religiós**.*

El va fer un de sol el llinatge dels homes, perquè habitessin damunt tota la faç de la terra i va fixar els temps determinats i els límits del lloc, on han d'habitar, a fi que cerquin Déu per si realment a les palpentes l'endevinen i el troben, que no és pas lluny de cadascun de nosaltres, ja que en ell vivim, ens movem i som (Ac.17,26-28).

Però aquesta relació "íntima i vital que uneix l'home amb Déu" l'home pot oblidar ho, no considerar-la i fins rebutjar-la explícitament.

Actituds així poden tenir orígens molt diversos: la revolta contra el mal en el món, la ignorància o la indiferència religiosa, la preocupació per les realitats del món i per les riqueses, el mal exemple dels creients, els corrents de pensament hostils a la religió i finalment, aquesta actitud de l'home pecador que s'amaga de Déu per por i fuig quan el crida.

“Alegreu-vos els qui busqueu el Senyor” (Sl.105,3). *Si hem per por, oblidar o refusar Déu, el que és Déu no para de cridar cada home a buscar-lo, perquè visqui i trobi la felicitat. Però aquesta recerca exigeix de l’home tot l’esforç de la seva intel·ligència, la rectitud de la seva voluntat, un “cor recte” i també el testimoni dels altres que li ensenyen de buscar Déu.*

St. Agustí, convertit i havent trobat Déu ,diu: “Vós sou gran, Senyor i molt lloable, gran és el vostre poder i la vostra saviesa, no té límits. I l’home, una minsa part de la vostra creació. L’home revestit de la seva mortalitat, que porta en ell testimoniatge del seu pecat i el testimoniatge que vós resistiu els superbiosos, vol tanmateix lloar-vos, ell una part de la vostra creació. Vós l’inciteu, tot fent que trobi les delícies a lloar-vos, perquè ens vau fer per a vós i en neguit és el cor nostre, mentre no reposa en Vós.

Reflexió.

Tots hem perdut, per rutina, deixadesa o perquè ningú ens ha donat a conèixer, que Déu ens crida.

Vull buscar a Déu? Vull intentar de conèixer-lo i paro esment a la crida que Déu em fa?

Això no té cap altra finalitat que ser per tots una crida més Déu.

El diàleg i l’exposar les nostres dificultats, sens dubte que ens ajudaran.

Gràcies per llegir-ho.